

Dyž ti bude otec, máti láti,
přijdi ke mně křivdu žalovati.

Já tě budu věrně litovati,³⁾
až se budú hory zelenati.⁴⁾

Křepelila nad lúkú zelenú,
zobala tam jetelinku drobnú.

Ešče se jí dosti nenajedla,
pravú nožkú si ju pomrvila.

Křepelila nad studňú studenú,
popíjela⁵⁾ voděnkú studenú.

Ešče se jí dosti nenapila,
levú nožkú si ju zakalila.

1) 2) přiletěl k ní

Anebo:

3) milovati,

nebudu s tebe kyja skládati.

4) až se budeš po zemi spínati.

5) že by pila

754. CHVÁLA

Uchvalují přechoasto ne bez ironie chasníka nebo děvú zpívající:

1590.

Od Doubravníka

Mar - ti - nek je he - zké, což je ga - lan - ské, má bo - tky na šu - pa - vo,
a - by mu to ne - cu - pa - lo, což je ga - lan - ské.

Martinek je hezké,
což je galánské,
má botky na šupavo,
aby mu to necupalo,
což je galánské!

Nanyňka je hezká,
což je galánská!
Má čepeček s krajkama,
podvázané pantlama,
což je galánská!

Na to děvú odpovídá, děkující:

Pěkně vám děkuju, že ste mně zpívaly
a tak hezkýho chlapce daly.
Pěkně vám děkuju skrz slunce a sklo,
že je mně synek milejší než jiných sto.

Pěkně vám děkuju skrz slunko a měsíc,
že je mně můj syneček milejší než jiných tisíc;
až půjdete podle našich voken,
vynesu vám mísu koláčů s makem atd.

1591.

Z Vavřince u Sloupa

V té Va - vřin - če ce - sta po - se - pa - ná so - ló;

V té Vavřinče cesta
posepaná soló;

vonijó tam chlapce
samó levandoló.

V té Vavřinče cesta
posepaná kmínem;

vonijó tam chlapce
samém rozmarýnem.

1592.

Z Habrovan

Sto - jí hru - šči - čka na ko - pci, kde só ha - bro - včí pa - chol - ci;
né - só do - ma, šli do Br - na, ma - jó klo - bó - čky s pan - tla - ma.